

РЕШЕНИЕ

№ 6866

гр. София, 01.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 17.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **2134** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл., във вр. с чл.144 от ДОПК.

Образувано е по жалба на М. К. С. ЕГН [ЕГН], представлявана от дъщеря си М. Г., чрез адв. Д. С., срещу Решение изх. № СФД20-РД28-23, регистрирано на 20.01.2020 г. на Директора на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, с което е потвърден Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 2504/ДСЦ 19-ГР94-1783/11/26.07.19 г., издаден от Д. К., на длъжност главен специалист.

Жалбоподателят счита, че оспореният акт е неправилен и незаконосъобразен, в тази връзка счита, че следва да бъде отменен.

Жалбоподателят М. К. С., ПРЕДСТАВЛЯВАНА ОТ ДЪЩЕРЯ Й М. Г., чрез АДВ. Д. С., редовно призован, не се явява, не изпраща представител.

Ответникът ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ " ОБЩИНСКИ ПРИХОДИ "ПРИ СТОЛИЧНА ОБЩИНА, редовно призован, се представлява от юрк.С., която моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд – София град, като прецени доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

С Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № ДСЦ19-ГР94-1783-1/26.07.19 г. било установено, че по персонални партии, съгласно подадени декларации по чл. 14 от ЗМДТ за облагане с данък върху недвижимите имоти, отнасящи се за недвижими имоти с партиден № 7224Н85492, с адрес: [населено място], р-н „Т.-С.“,[жк]/ЖК Е. М. № 235, вх. И, ап. 154, ет. 4, представляващ жилище с година на построяване 1967 г. с конструкция М2-панелна г. и с РЗП общо 64.96 кв.м, РЗП на обекта 59.56 кв.м, РЗП на мазе 5.40 кв.м, РЗП на таван 0.00 кв.м, с данъчна оценка на обекта 42 174.30 лв. и данъчна оценка 42 174.30 лв. за притежаваната 1/1 идеална част декларирана от лицето в качеството си на собственик М. К. С., декларира в Община „С.-Т.“ имоти, заведен в регистрите на СТОЛИЧНА ОБЩИНА, ДИРЕКЦИЯ ОБЩИНСКИ ПРИХОДИ, ОТДЕЛ ОП. С. - Т. на база посочени данни в декларации, собствени данни, данни получени от трети лица и организации за характеристиките им. На тази база били изчислени и данъчните задължения за дължимите от М. К. С., ЕГН [ЕГН] данък върху недвижимите имоти и такси за битови отпадъци. При извършената проверка се установило, че не са внесени дължимите суми. Въз основа на гореизложените данни, послужили като основа за определяне на задълженията, бил установен размера на задълженията за данъци, такси и глоби по видове и периоди и лихвите за просрочие към тях, изчислени към 26.07.2019 г., които били в общ размер на 1024,02 лв., от които данък върху недвижимите имоти в размер на 551,59 лв. и такси за битови отпадъци в размер на 472,02 лв., за периода от 2014 г.- до 2019 г.

Установените с настоящия акт задължения за довносяне били в размер на 806, 08 лв., от които данък върху недвижимите имоти в размер на 434,94 лв., както и лихва в размер на 116,65 лв. и такси за битови отпадъци в размер на 371,14 лв., както и лихва в размер на 101,29 лв.

Срещу административния акт постъпила жалба с рег. № ДСЦ19-ГР94-1783/12/30.12.2019 г. от М. К. С., [населено място], с която атакувала по административен ред Акт за установяване на задължение по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 2504/ДСЦ19-ГР94-1783/11/06.12.2019 г.

Административният орган по приходите представил на решаващия орган административната преписка от проведеното административно производство по чл. 107, ал. 3 от ДОПК.

След като се запознал с представените по административната преписка писмени доказателства и тези, представени от жалбоподателя, решаващият орган достигнал до следната фактическа обстановка и правни изводи:

Подадената жалба била процесуално допустима. Разгледана по с неоснователна.

АО приел, че жалбата е подадена в предвидения от процесуалния данъчен закон преклузивен 14-дневен срок от заинтересовано лице при наличие на активна материална и процесуална легитимация, поради което се явявала допустима в административното производство пред решаващия орган. Директорът на дирекция „Общински приходи“ при Столична община пристъпил към служебна проверка на

основанията за нищожност и недопустимост на атакувания административен акт.

Не се констатирани такива. Процесният акт за установяване на задължение по декларация бил валиден, същият не бил нищожен. Атакуваният административен акт бил процесуално допустим, защото били налице положителните и отсъстват отрицателните процесуални предпоставки, свързани с издаването му. Административният акт бил правилен и издаден в съответствие с целта на закона. Решаващият орган споделя изложените от органа по приходите в обжалвания административен акт, мотиви, като счита същите за правилни и законосъобразни.

Решаващият орган не споделя направените от жалбоподателя възражения и предвид горното потвърдил изцяло Акт за установяване на задължение по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 2504//ДСЦ19-ГР94-1783/11 /06.12.2019 г., издаден от Х. Д., на длъжност старши инспектор и отдел „Общински приходи — С. - Т. на дирекция „Общински приходи” към направление „Финанси и стопанска дейност” при Столична община.

Видно от Известие за доставяне, Решението е изпратено на адреса на жалбоподателя и получено срещу подпис.

Жалбата до съда срещу АУЗД е постъпила чрез Столична община, Дирекция „Общински приходи” в срок и е процесуално допустима за разглеждане.

Съгласно чл.96 от ЗМДТ, установяването на местните такси по този закон се извършва по реда на чл.4, ал.1 – 5. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред. Член 4, ал.1 от ЗМДТ от своя страна предвижда установяването и на местните данъци (между които и този по чл.1, ал.1, т.1 от ЗМДТ – данък върху недвижимите имоти), да се извършва от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, като съобразно редакцията на нормата, изм.ДВ бр.1 от 2019 г., в сила от 01.01.2019 г., обжалването на свързаните с тях актове се извършва по местонахождението на общината, в чийто район е възникнало задължението, по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Според чл.4, ал.3 от ЗМДТ, в производствата по ал.1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а според ал.5, Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл.152, ал.2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община – на териториален директор на Националната агенция за приходите. В нормата на чл.107, ал.4 от ДОПК, относима към случаите на установяване размер на задължение въз основа на подадена от задълженото лице декларация, е предвидено, че актът за установяването може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му пред директора на териториалната дирекция.

На основание чл.156, ал.1, изр.първо, във връзка с чл.144, ал.1 от ДОПК, актът за установяване на задължението, издаван от орган по приходите, в частта, която не е отменена с решението по чл.155, може да се обжалва чрез решаващия орган в 14-дневен срок от получаването на решението.

Съдът, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността, законосъобразността и обосноваването на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл.160, ал.2 от ДОПК, счита жалбата за

неоснователна.

Обжалваният Акт за установяване на задължение по декларация е издаден от орган с материална и териториална компетентност, която произтича от цитираната по-горе разпоредба на чл.4, ал.3 от ЗМДТ, и се удостоверява от представената по делото Заповед на Кмета на Столична Община, с която е определен като служител на общинската администрация с правата и задълженията на органи по приходите при установяване, обезпечаване и събиране на местните данъци и такси. Доколкото в проверявания АУЗД са посочени името и длъжността на органа, който го издава, в съответствие с разпоредбата на чл.120, ал.1, т.1 от ДОПК, а подписалият акта орган по приходите може надлежно да бъде персонифициран.

Съдът намира, че в случая не са допуснати нарушения във формата на акта, доколкото последният е издаден в писмена форма и от формална страна съдържа всички предвидени реквизити. Посочени са както фактически, така и правни основания за издаването му. АУЗД ясно е мотивиран с посочване на установените от органа факти, че задълженията на адресата за такса битови отпадъци и данък върху недвижими имоти по подадена от него Декларация по реда на чл.14 от ЗМДТ, в конкретен размер, са дължими по изброени периоди, не са внесени и същите са дължими с изчислените лихви за просрочие към тях. Така изложеното съдържание на акта не затруднява възможността на адресата му да разбере основанието, на което е издаден същия и да реализира правото си на защита срещу него.

Освен това с Тълкувателно решение №16/1975 г., което не е загубило значение и към настоящия момент, ОСГК на ВС е решило, че с оглед на процесуална икономия и осъществяване на принципа за бързина в административното производство и ненакърняване оперативността на администрацията, би следвало да се приеме, че липсата на мотиви към основния административен акт не е съществено нарушение и тогава, когато по-горният административен орган, като е потвърдил обжалвания пред него акт, е изложил към решението си надлежни мотиви, разкриващи съображенията, по които е бил издаден, и позволяващи да се провери неговата законосъобразност.

В Решение № СФД20-РД28-23, регистрирано на 20.01.2020 г. на Директора на Дирекция „Общински проходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община по жалба срещу Акт за установяване на задължение, Директорът Директора на Дирекция „Общински проходи“ при Столична община, в качеството му на решаващ орган, също подробно е аргументирал фактическите основания за издаването на АУЗД. Посочил е, че същият е издаден по инициатива на органа по приходите, поради това, че задълженията не са платени в законоустановените срокове, индивидуализирал е имота, за който се отнасят задълженията, посочил е размера на данъчната му оценка.

Доколкото, съгласно чл.9б, във вр. с чл.4, ал.1 от ЗМДТ, установяването на местните данъци и такси се извършва по реда на ДОПК, то приложим към случая е чл.107, ал.1 от ДОПК, регламентиращ, че когато органът по приходите установява размера на дължимо задължение въз основа на подадена от задълженото лице декларация, задължението подлежи на внасяне в срока, предвиден в съответния закон. Приложение намира и ал.3 на същата норма, предвиждаща, че органът по приходите може да издаде акт за установяване на задължението и служебно, когато задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия. Именно на тази хипотеза се е позовал административният орган, за да издаде служебно АУЗД, с който се установява размера на задължението. Няма спор, че жалбоподателката не е заплатил

задълженията си в срок, поради което АУЗД ѝ е бил издаден служебно при наличието на материалноправните предпоставки на закона. Твърдението, че в АУЗД е определена съзнателно погрешна данъчна оценка не е подкрепено с доказателства.

По тези съображения съдът намира, че оспореният акт е законосъобразен и обоснован. Същият е издаден от компетентен орган, в съответната форма, при спазване процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му, поради което подадената против него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответната страна следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в минимален размер за юрисконсултско възнаграждение

Водим от изложеното и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на М. К. С., ЕГН [ЕГН], представлявана от дъщеря си М. Г., чрез адв. Д. С., срещу Решение изх. № СФД20-РД28-23, регистрирано на 20.01.2020 г. на Директора на Дирекция „Общински проходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, с което е потвърден Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № 2504/ДСЦ 19-ГР94-1783/11/26.07.19 г., издаден от Д. К., на длъжност главен специалист.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: